

OKRUGLI STOL UMJETNIČKE AKADEMIJE U OSIJEKU

Nedostaje li Hrvatskoj školovanih konzervatora-restauratora?

U Muzeju Slavonije u Osijeku održan je početkom veljače okrugli stol pod naslovom "Nedostaje li u Hrvatskoj školovanih konzervatora-restauratora?" Prema riječima prof. **Helene Sablić Tomić**, dekanice Umjetničke akademije u Osijeku, okrugli je stol organiziran kako bi se utvrdilo postoji li potreba da se, uz tri postojeća, u Hrvatskoj pokrene još jedan sveučilišni studij konzervacije-restauracije, i to pri osječkoj Umjetničkoj akademiji. Okrugli je stol trebao ponuditi odgovore na nekoliko pitanja: tko se u Hrvatskoj bavi konzerviranjem-restauriranjem, nedostaje li akademski obrazovanih konzervatora-restauratora, kakva je situacija na tržištu rada te kakve su potrebe za zaštitom i očuvanjem kulturne baštine u Hrvatskoj.

Pod moderatorskom palicom **Josipa Kralika**, restauratora Muzeja Slavonije, odgovore na navedena pitanja pokušali su ponuditi **Denis**

Umjetnička akademija u Osijeku razmatra ideju o pokretanju studija konzervacije-restauracije, pa je u suradnji s Muzejom Slavonije organizirala okrugli stol o toj temi

Detling, ravnatelj Muzeja Slavonije, **Stanislav Marijanović**, voditelj Odsjeka za likovnu umjetnost Umjetničke akademije u Osijeku, **Iva Validžija** iz Muzejskog dokumentacijskog centra te predstavnici triju postojećih studija konzervacije-restauracije mr. **Zvezdana Jembrih**, predstojnica Katedre za restauriranje umjetnina Odsjeka za konzerviranje-restauriranje umjetnina Akademije likovnih umjetnosti u Zagrebu, **Sagita Mirjam Sunara**, pročelnica Odsjeka za konzervaciju-restauraciju Umjetničke akademije u Splitu, i dr. **Denis Vokić** s Odsjeka za umjetnost i restauraciju Sveučilišta u Dubrovniku. Nažalost, predstavnici Ministarstva kulture i Hrvatskog resta-

uratorskog zavoda nisu se odazvali pozivu na sudjelovanje na okruglom stolu.

Unatoč dugoj raspravi, jedinstven stav o ideji pokretanja novog studija nije postignut. Svi su se složili da su potrebe za zaštitom i očuvanjem kulturne baštine velike, ali to nije isto što i potreba za stručnim kadrom kojemu bi taj posao trebao biti povjeren. **Jembrih** i **Sunara** su istaknule da u Hrvatskoj nedostaje radnih mjesta za konzervatore-restauratore, i da treba izraditi strategiju očuvanja kulturne baštine i nacionalnu strategiju visokog obrazovanja. **Validžija** je upozorila da je broj muzejskih restauratora i preparatora mnogo manji od onoga koji propisuju pravni akti, a

Okrugli stol o konzervatorsko-restauratorskoj struci u Osijeku

DOMAGOJ TOMINAC

više od 80 posto restauratora i preparatora koji rade u muzejima nema formalno obrazovanje iz područja konzerviranja-restauriranja. U tom je kontekstu vrijedno spomenuti da Europska konfederacija konzervatorsko-restauratorskih udruga (ECCO) i Europska mreža za edukaciju konzervatora-restauratora (ENCoRE) u svojim dokumentima kao preduvjet za bavljenje konzerviranjem-restauriranjem navode petogodišnji studij konzervacije-restauracije. Panelisti su se složili da treba uskladiti pravilnike o stručnim zvanjima u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti i muzejskoj struci, počevši od naziva stručnih zvanja do uvjeta njihova stjecanja. **Vokić**

smatra da u Osijeku postoji stručni kadar koji bi mogao obrazovati konzervatore-restauratore metala i vitraja.

Sudjelujući u raspravi iz publike, dr. **Marina Vinaj**, voditeljica knjižnice Muzeja Slavonije, upozorila je da nedostatak stručnog kadra nije jedini problem s kojim su muzeji suočeni; prostorni uvjeti nisu adekvatni, a nerijetko nedostaje i osnovna oprema, poput polica za pohranu građe u čuvaonicama.

Vrijedan doprinos završnoj raspravi dao je dr. **Damir Hasenay** s Odsjeka za informacijske znanosti Filozofskog fakulteta u Osijeku. On je ukazao na to da problem treba rješavati na tri razine: na strateškoj (tu su glavni dionici Mini-

starstvo kulture, Ministarstvo znanosti i obrazovanja te Hrvatski restauratorski zavod), taktičkoj/tehničkoj (studiji konzervacije-restauracije) i operativnoj razini (profesionalni konzervatori-restauratori). Prije pokretanja novih studija – bili to studiji konzervacije-restauracije ili neki drugi – nužno je provesti dubinsku analizu stanja na tržištu rada te izraditi strategiju razvitka visokog obrazovanja koja će osigurati da upisne kvote prate stvarne društvene i gospodarske trendove. Dok se to ne napravi, riskiramo mogućnost da obrazujemo kadrove za burzu rada ili, još gore, odlazak visokoobrazovanih hrvatskih građana u druge zemlje.

SAGITA MIRJAM SUNARA